

Naboer om Husholdning og Mælkeri. Her sad ogsaa Hansine, paa sin vante Plads i Armstolen, og spandt paa Rok. Hun var paaklædt ganske som de andre, i en tarvelig Hvergarnskjole og et tærnet Bomuldsforklæde, og havde paa Hovedet en lille sort Hue, foran hvilken hendes mørkebrune Haar efter Egnens Skik var glattet frem i to smaa, nøjagtigt formede Tunger over hver Tinding. Hun deltog ikke synderligt i de andres Samtale, og der var ofte noget ganske fraværende i det Blik, hvormed hun langsomt saa' op fra sin Traad, naar Døren aabnedes og en gammel Husmand i Uldskjortearmer eller et Par rundkindede Piger traadte ind med et Nik og et bredt Godaften.

Rundt om det lange Egebord under Vinduerne havde de unge Karle forsamlet sig. De sad dér fuldt belyste af Lampen, som stod midt imellem dem ved Siden af en stor Vandkrukke med Trælaag. Her gik Passiaren livligst, og den blaa Røg fra Tobakspiberne samlede sig som en bestandig tættere Sky over deres langhaarede Hoveder.

Paa en Plads for sig selv inde i Stuens aller mørkeste Krog saas et Par Personer, hvis hele Udseende og Adfærd tydeligt røbede, at de ikke var vant til at komme her, og som Emanuel ogsaa ved sin Indtrædelse hilste paa med særlig